

Pesta 21 noiembrie. (3 decembrie.)

Va fi dominică. | Redact. : stradă arborelui verde nr. 40.

Nr. 47.

Anul VII, - 1871.

Pretul pe anu 10 fl., pentru România 2 galbeni.

María Monbelli.

Portretul de pe pagină acăstă e alu uneia dintre cele mai renumite cantaretie ale Europei, care atătu cu văcea, cătu și cu frumseti' să farmeca și incanta publiculu întregu. Acăsta celebră cantaréția de curendu a întreprinsu o caletoría în lumea totă, dandu concerte în orașele cele mai mari.

María Monbelli e spaniolă și fu nascuta la 1847 în Cadix. De acolo se mută la Paris, unde din intemplare și inchiria o locuință chiar langa villa maestrului Rossini. Talentul junei spaniole atrase atențunea caruncului compozitoru, și consiliu pe parintele ei a o perfectionată în artea cantării. Această primă săptămână, și Maria începuse să învețe la renumită Eugenia Garcia.

In seratele lui Rossini María Monbelli, cantându cu multu efectu,

María Monbelli.

façă cunoșcentia cu fiulu vestitului Cremieux. Cunoșcentia se termină prin casatorie. Acăstă inse nu fu incununata de fericire. Peste doi ani ei se despartără, și junele Cremieux fu transportat în casă nebunilor.

Jun'a veduva atunci era-si voia să se renăște spre carieră artistică, și începă să debuteze în concerte publice. Rezultatul fu atât de splendid, încât primii numai decâtul invitări de angajamentu atât la opera italiana, cât și la cea francesă.

Când inse ea voia să păsească pe scenă, familia Cremieux protestă, și voia să o oprească prin lege. Din astă se ședea un proces celebru. Publibulu acceptă cu atenție încordata diu'a pertractării. Aoperatoriul judei cantaretie fu Jules Favre. Dinsul castigă procesul. Dar curtea de cassatiune nulifică sentința.

In urmarea acestei sentințe Maria Monbelli nu potu să se angajeze la teatru, ci i se permise să cantă numai în serate și concerte. Se intielege de sine, că validitatea sentinței nu se estinde afară de granitile Franției, și astfel spaniolă noastră nu se potu opri de a cânta în teatrul din Londra, de unde a întreprinsu caletorii a prezintă.

BCU Cluj / Central University Library

La Juli'a mea.

„Nu sum pasia cu potere,
N'am chioscu, seraiu cu flori;
Nu-ti dau slave si avere,
Salbe scumpe si comori.

Dar ti-inchinu credinti'a-mi via,
Si-o simtire si-unu amoru,
Si-a junetiei poesia,
Si-alu iubirii dulce doru.

Ah ! inchina-a ta bunetia
La cestu sinu deschis bogatu,
Să petrecemu cu dulcetia
Traiulu intr'unu sarutatu !

V. R. Buticescu.

Ginere in estate de trei ani.

— Noveleta. —

„Iacobescu e omul acelă, carele sustine mortal, că pe lume nu este chiamare mai demnă de unu omu, decâtul speculațiunea în-

totu chipulu și în totu modulu, și dinsul cre-dintiosu acestei convingeri a sale speculă ne-contenită cu vite, cu bani, cu fructe și cu celealte. Lauda inclinării sale, că totă speculațiunile lui reușira bine, dreptu ce dinsul nu siovală d'a se lasă în felu de felu de speculațiuni.

Inse dinsului i se ură d'a speculă numai cu obiectele amintite mai susu; dinsul doriă să inventeze, respective să se ocupe de altu-felu de specule, unde să nu roleze numai câte ună turma de boi, ori de capre, ci și 6meni. Si fiindu că se temea, că 6meni mai copti nu se voru lasă să fia obiecte de specula, și-a pro-pusul a intrebuintă spre acestu scopu pe insu-si copilasiulu seu, carele nu era nici mai tineru, nici mai betranu de trei ani, sperandu, că acestu omuletiu cu buna séma nu va avea atâtă nedependintia, ca să-i pote ciuntă firulu speculațiunii.

E bine ! Si în ce chipu voiă Iacobescu să aplice pe bietulu copilasiu în cadrul specula-țiunii ? Nici mai multu, nici mai pucinu, de-câtul în chipu de ginere.

Acăstă idea s'a parutu dlui Iacobescu de totu ingeniósa, nu numai pentru că are ce-va aristocraticu în sine, ci și din motivulu multu mai pretiuțu d'a castigă bani fară vr'unu ri-sico din parte-si, ma se poate afirma cu totă se-curantă, că Iacobescu dobândia ună suma considerabilă pentru nimica.

— Asíé dara din Pavelutiul meu facu gi-nere — si-dîse Iacobescu suridiendu cu indes-tulire — si inca ginerele lui Broscanescu, care e gata de duca la cele eterne, lasandu-si banii și făt'a sa mie, respective lui Pavelutiu. Deci la lucru ! Să nu intardâmu !

Apoi se duse dreptu a casa la Broscanescu, carele fiindu aprópe de dög'a mortii și astu-felu nu pré potea medită seriosu și liniscitu, lasandu din vedere, că mai are vr'o döue fete maritate, cari inca aru fi potutu grigí de flic'a lui cea mai mica : se involă, ca acăstă — de si era de optu ani, prin urmare cu cinci ani mai betrana decâtul judele — să fia logodnic'a lui Pavelutiu, pe langa acea condițiune, că logod-nic'a numai decâtul după mórtea tatalui se va mută la casă fitorialui seu barbatu, ducându cu sine și o zestre de döue mfi de florini. Si de óra ce lui Broscanescu i se parea, că mórtea lu-reclama de totu seriosu, ca să incheie ac-tulu, a predatul zestrea flicci sale in obligațiuni asecurate în manile lui Iacobescu, carele apoi nu avu altu lucru, decâtul să se indeparteze in-data, fară d'a fi datu lui Broscanescu ce-va re-

versu, ori să fi subsemnatu vr'unu contractu scrisală. Iacobescu se duse voiosu, era Broșcanescu remasă linisită, că și-a asiediatu și pe frică sa cea mai mică. De vr'unu reversu, ori despre altu documentu asecuratoriu din partea lui Iacobescu, dinsulu nici grige nu avă, ci eră linisită și cu linisce acceptă mórtea, de óra ce să-i asiediatu și pe scump'a lui Marióra, și inca maritandu-o după unu voinicu de trei ani, carele, vedi, la tótă intemplarea va fi unu spri-ginu potericu pentru soci'a sa.“

* * *

Tótă aceste mi-le spuse amiculu meu Camilu intr'o séra de caletoria, și dinsulu ridea cu atât'a placere, candu mi-enará acést'a istoriéra pentru mine de totu neinsemnata, cătu-nu m'am potutu retiené să nu-i facu nesce imputări.

— E, frate! — respunse Camilu — concedu, că ce am enaratu pana acum nu e ce-va petrecatoriu, inse concede-mi să-ti spunu, că déca ai sci capetulu acestei fidantăide, nici tu nu te-ai mai tiené invelitu in seriositate, ci ai ride dimpreuna cu mine. Asculta numai!“

Să te audu dara!

„Iacobescu era voiosu, pentru că i se parea, dara ce dícu? credea cu sicurantia, că Broșcanescu nu va să mai pape lapte pe asta lume. Apoi dinsulu va remané cu banii, era despre biet'a Marióra se va ingrigí Domnedieu, carele cu buna séma, nefindu ocupatu de speculatiuni, va avé mai multu timpu să grigésca de Marióra. Destulu, că zestrea ei se afla la Iacobescu, dóra nu va grigí si de féta!

Inse mórtea să-i fi fostu propusu să faca numai gluma, pentru că Broșcanescu n'a morit. Din contra s'a reinsanetosiatu și inca rapede. Si astu-feliu bucur'a lui Iacobescu s'a cam curmatu, firesce fara d'a se vinde cu vr'unu semnu esternu. Si de óra-ce Broșcanescu a devenit sanatosu, n'a morit: Marióra lui inca n'a mersu la cas'a lui Iacobescu, ci a remasu la tatalu seu.

Prin acestu faptu Broșcanescu s'a tienutu indreptatîtu a reprimí tótă obligatiunile de la Iacobescu, inse Iacobescu n'a voită să scia nimicu de implinirea acestei poftă a lui Broșcanescu, ci din contra dinsulu improcesuă pe toti debitorii lui Broșcanescu, căti i erau cessiunati, si fiindu că acestia nu scieau nimicu despre caus'a cessiunii, era detori'a o recunosceau: toti au fostu constrinsi să solvésca lui Iacobescu, carele numai decâtu incepù alte speculatiuni cu acesti bani, castigati pe flori de cucu.

Era bietulu Broșcanescu remasă fara bani și cu fét'a a casa la dinsulu.

Din tótă aceste a trebuitu să urme unu procesu. Iacobescu alegă cu tótă tar'i'a, că pac-tulu n'a sunatu numai pentru casulu mortii lui Broșcanescu, ci acel'a a fostu necondiunat, dreptu ce dinsulu nu se tienea detoriu să rentorca banii lui Broșcanescu. Fiindu inse că martorii au juratū toti in favórea lui Broșcanescu, județiulu l'a convinclat, si speculantele Iacobescu in urmarea mai multoru esecutiuni — de si după mai multi ani — a solvită o sumă, ce eră aprópe duplulu celei prime din parte-si. Si cu acést'a tótă lumea a aflată in-cheiata, respective desfacuta negotiatiunea si relatiunea dintre Iacobescu si Broșcanescu. Inse si lumea si badea Iacobescu s'a incetatu.

* * *

Marióra lui Broșcanescu era o fetitia de totu dragalasia; era bietulu Pavelutiu alu lui Iacobescu unu copilandru de totu vioiu si sanatosu, afara de acea aretă semne de o minte escelinte astu-feliu cătu nimene nu o credea de la unu copilasiu de trei ani.

Astu-feliu Pavelutiu a fostu pré satisfac-tu de alegerea tatalui seu, referitoria la Marióra, si fiindu că si pana atunci se cunosceau: jocurile loru devenira mai confidentiale si simpatia loru in fine ajunse la asié gradu, cătu nimene nu-i potea desparti de catra olalta.

Inse cine-va totu-si i-a despartită. Si acést'a a fostu mórtea. A nume bietulu Pavelutiu, după ce ajunse aprópe alu cinci-spre-die celea anu alu vietiei sale, si promitea a fi unu june frumosu si intieleptu, in urmarea nature-lului seu sburdarnicu a cadiutu periculosu si din caderea acést'a a cadiutu la patu ca să nu se mai scóle.

Dara Pavelutiu inaintea mortii sale a facutu unu lucru mare si ingeniosu. Si a nume dinsulu chiamandu pe Marióra, pe iubit'a sa logodnica, carea intr'acea ajunsese o fetiora frumósă, intre lacrimele cele mai amare de despartire o denumì de succesor alu seu la ave-reia, ce i-a remasu după mama sa in suma de aprópe trei mii de florini... apoi si-sarută ultim'a data pe dulcea lui Marióra... si mori.

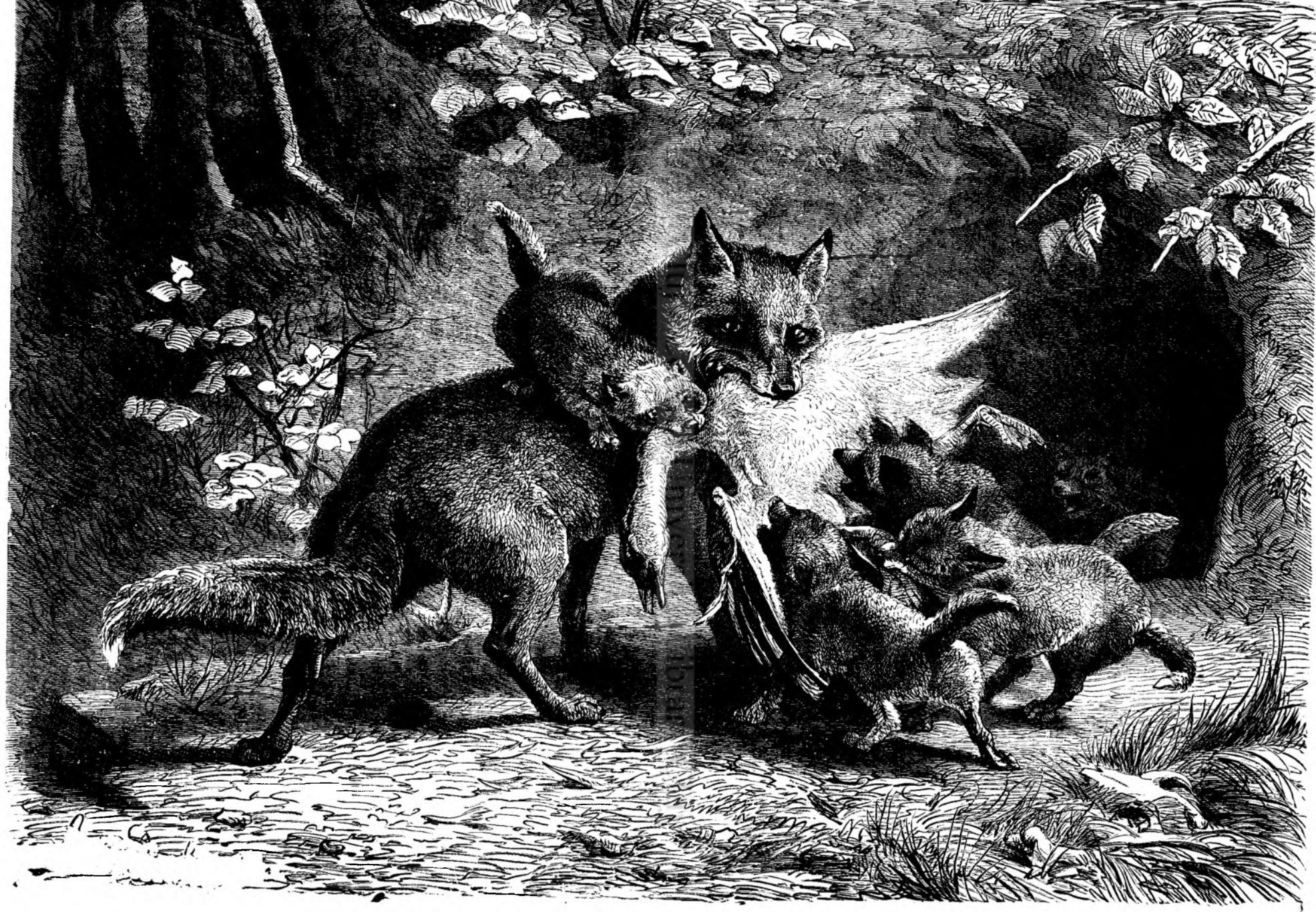
Iacobescu era de totu amarit, numai cătu lumea dícea despre elu, că pe elu nu-lu dore atât'a mórtea fiului seu, cătu testamen-tulu lui.“

„Ei, frate Camile! de ce n'ai botezatu is-toirióra acést'a mai bine: „Speculatiune remasa

H. ANELAY

Intre morminti.

P randiulu vulpei.

la nimic'a?" — l'am intrebatu acum si eu ri-diendu.

„Pentru câ, frate, ginerele in etate de trei ani are meritulu, déca potemu ride de speculanti!"

Iosifu Luncanu.

Dorulu copilei.

IV.

Luna, sóre, dalbe stele,
Imbracati-ve in gele,
In mantéu'a noriloru,
Câ me uscu de-alu badei doru!
Plangeti flori miroditórie,
Câ me uscu de pe picioare;
Riurelu ce curgi in vale,
Du cu tine si-a mea giale,
Pana 'n Muresiu, apa lina,
Cu acést'a 'n Tisa-o mana,
Tis'a 'n Dunarea frumósa,
Si-asta 'n marea furiósa,
Si-apoi marea fara fundu
In cea parte de pamentu,
La-alu meu bade pré iubitu,
Duca-i scire c'am peritu,
Ca sê verse 'ndepartare
Lacrime cu intristare,
Câ nu-i fu 'n viétia ursita
Ca sê faca fericita
P'a sa mandra pré iubita!

V.

Flori suave am seditu
Pe calea care-a pornitui,
Sê se 'ntórcă badea éra
Sê me faca nevestiôra;
Dara elu nu mai sosescu,
Dorulu lui me vescediesce, —
Peste-a mele floricele
Multe dîle de dorere,
Multe chinuri, si suspine
Au sboratu, si elu nu vine.
Vescedîti voi floricele,
Câ si eu Peru de-a lui gele..
Dar voi chinuri surpatórie
Demanet'i la recore
Ve viriti in sinulu seu
Si sediti-i dorulu meu!

VI.

Am amblatu prin lunc'a verde,
Unde fér'a urm'a-si perde,

Am amblatu pe la isvóre,
Dupa animi iubitórie...
Dar de doru-ti liniscire
N'am afflatu eu nicaire.
Curma, dómne, a mea gele,
Séu me usca in dorere;
Curma, dómne, chinulu meu.
Séu incéta morbulu greu,
Câ-ci, baditia, dupa tine
Viéti'a-mi curge in suspine,
Si-anim'a mea dupa tine,
Se topesce 'n doru si gele,
De doru-ti se usca, pier!

VII.

Bata-te, baditia bata,
Dragostea mea adeverata,
Bata-te, baditia bata,
Credinti'a mea insielata,
Bata-te, baditiulu meu,
Dorulu meu si chinu-mi greu.
Bata-te, baditia bata,
Maic'a santa, pré curata,
Câ linisceea mi-o-ai furat'o,
Viétia m'ai tulburat'o!

Paulu Draga.

D e s p r e p a n e.

(Fine.)

Sê rogâmu inse pe Beduinii Saharei, si pe caravanulu loru de camile, sê ne tréca in Guinea de josu. Ce facu negrii óre ací de rendulu panei? Eca ací:

a) *Manioculu*, o planta tufisia, care acolo se cultivéza pentru radecinile sale, cari de si sunt amare, si contienu lapte veninosu, dar prin stórcere si uscare, dau farina din carea negrii facu *casave*, adeca pane buna, gustuósa, care se sustiene próspeta mai multe lune.*)

b) *Mango*, unu arbore guinezu de 30 urme innaltu, cu frundie continuu verdi si frumóse. Pómele lui sunt ca oulu de gâsca, a carora carne dulce-acrìa e forte gustuósa. Semburii pómelor, dupa ce se usca, dau farina buna, din care se pregatesce — afara de alte aluaturi — si insa-si panea.

Acuma sê ne luâmu cale pe oceanulu atlanticu, si sê nu ne spariâmu de ferbintiél'a ecvatorelui, câ-ci acusi ajungandu in Islandia

*) Se mai afla in Americ'a, si pe insulele moluce.

la polulu miédianoptialu, vomu fi siliti a ne plange de frigu. Acésta insula, care in seclulu alu 9-le s'a descoperit prin unu pirate rateciu acolo, e incungiuirata de tóte partile tiermuriloru cu munti fórte inalți, acoperiti cu néua perpetua. Acesti munti sunt in parte vulcanii cei mai infricosiati, cari câte-o data cu lav'a grozava au acoperit districte intregi. Hecl'a, e regele vulcaniloru din Irlandia. Sunt si fórte multe isvóre sarítore fierbinti, cari aranca de multe-ori ap'a fierbinte, câte de 100 urme de susu. Locuitorii siedu numai pe langa tiernuri, in odâi, câ-ci sate organiseate nu se afla. Clim'a e fórte aspra. Ei se nutrescu cu pescaritulu mai cu séma. Dar óre de rendulu panei ce facu? Éca si ací muschiulu numitu: *l i h a n ' a i s l a n d i c a*, carea cresce pe stancile cele plesie. Acést'a lichana, e o impletitura de muschii lati, cu peru pe margine, ca genele ochiloru. N'are radecine, numai din umediél'a aerului vegetéza, pentru aceea numai in partile nordice se afla. Se afla pe stanci, cogi de lemn, parieti, si mai raru pe pamentu uscatu. Acestu muschiu séu lichana, o culegu islandezii, si prin umedîre scotu din elu amarél'a ce contine, apoi uscandu-lu, facu din ea farina si pane. La noi se folosesce ca lécu contra morbului uscatu.

In fine sê caletorim cu James Coocu, pe marea pacifica, si sê vedemu ce descopere acestu erou pe insul'a Otahaiti! Éca ací unu arbore de 40 urme innaltu, cu frundiele sale frumosu crestate. Dar priviti numai la pômele lui! Ce lebenitie minunate! Ah, ce bine mivoru prinde aceste lebenitie recoritórie, va fi cugetatu Coocu, infestat de caldur'a cea mare! Dar se insielà, câ-ci acelu pomu nu e pomu de curcubete, nici pômele lui nu sunt lebenitie, ci arborele e arbore de pane, éra fruptele lui sunt inse-si panile. Aceste frupte le culegu malaii inca crude, si despoindu-le de cogia d'a supra miediulu albu lu-taie pogaci, si le coeu pe les-pedi fierbinti de pétra. Era déca le punu in vase de dospitu, pregatescu panea, carea emuléza cu panea de grâu. S'a computat cã: 3 arbori de acestia dau destula pane pe anu pentru o persóna. Acestu pomu e latîtu peste tóte insulele mai mari a le Australiei.

Asié a imprasciatu man'a gratiosa a pro-vedintiei bunetatîle sale varie, preste totu pa-mentulu! Pe candu indianulu are pomulu de pane, pe atunci islandezulu are muschiu — lichana, — si lips'a de panea de tóte dîlele nu trebue sê se sufere nicairi.

Si noi re'ntornandu-ne in patri'a nóstra cea

binecuventata cu anima multiamitória sê es-elamâmu: „Mare ésti Dómne si minunate sunt lucrurile tale!“

G. Traila.

Doine si hore poporale.

— De pe valea Somesului in Transilvania. —

I.
randafiru de pe carare,
Nu e dorulu bôla mare?
Bôla mare si cu gele
Pentrú animi tinerele?
Bôla mare si mahnita
Pentrú-o anima iubita?
Câte flori sunt prin poene,
Si prin codri buruene,
Nu potu sê me lecuiésca,
Nici bateru sê-lu liniscésca.
Nóptea candu din ceriu scobóra,
La baditi'a doru-mi sbóra;
Di'u vine, nóptea trece,
Dorulu meu cu elu petrece.
Vina bade candu gandescu,
N'asceptá sê te dorescu,
Câ-su copila desmerdata,
Si cu dorulu nenvetiata,
Vina bade iute vina,
Dorulu meu de mi-lu alina,
Câ-ci amaru me chinuesce,
Si junéti'a-mi vestediesce!
Floricica din gradina,
Badea dorulu nu-mi alina,
Floricica din ogóra,
Dorulu badei me omóra,
Floricica din livede,
Dorulu meu nime nu-lu crede.

II.

Frundia verde, érb'a cresce,
Dorulu badei me topesce;
Frundia verde érb'a 'nspica,
Dorulu badei reu me strica;
Ventulu sufla, érb'a scola,
Dorulu badei me omóra;
Ventulu sufla érb'a culca,
Dorulu badei me usuca.

III.

Frundia verde scrisa 'n pragu,
Mi s'a dusu cine mi-i dragu:
Dar de-a fi vr'unu bine 'n tiéra,
Va veni la primavéra;
De va fi vr'o reutate,
Mi-va serie mandrulu carte;
Nu-mi va scri-o cu negréla,
Câ de acea-i multa 'n tiéra,
Ci-mi va scrie o cu-argentieliu,
Câ de acel'a-i pucinelu,
In midilocu
Para de focu,
Pe margini cu berbenocu,
In tuspatru cornurele
Stropita cu lacrimele.

S A E O N Y.

Onorabilele mele cetitorie, cari in fruntea acestui articulandru, dreptu titlu zarira döue fórfecă, puse crucis : de siguru cugetara , câ eu de asta-data mi-am propusă a le intretiené cu óresi-cari relevatiuni mai noué din artea croitorésca.

Feresce Dómne !

Atât'a me pricepu eu la artea croitoriei , ca unii conducatori națiunali de ai nostri, la — politica.

Nimica.

V'o spunu dar din capulu locului, că n'am sê me amestecu in sciinti'a dloru croitori, n'am sê vorbescu despre vr'o inventiune nouă, cu atâtu mai pucinu despre vr'una vechia, si a nume despre artea d'a croi totu-de-una asié, ca din stofa sê nu remana nimica de prisosu...

Ast'a o intielegu domnii croitori mai bine decâtū mine...

Eu voi vorbi despre — diuaristi...

— In fruntea articulului puni döue fórfecă, si dta totu-si vini a scrie despre diuaristi ! Cum se pote ast'a ? — intrebati dvóstre.

Pré usioru.

— Cum asié ?

Intre diuaristi si croitori este o mare asemeneare. Nici unulu nici altulu nu pote sê subsiste — fara fórfeci.

Déca vrei sê ffi croitoriu, mai nainte de tóte trebuie sê ai nesce fórfeci bune.

Déca vrei sê ffi diuaristu, lucrulu primu de care trebuie sê te ingrigesci, este — fórfec'a.

Diuaristulu fara fórfeci — e intocmai ca croitorulu fara fórfeci.

Nu e de ajunsu sê ai spiritu multu, sê scii scrie, mai trebuie sê scii manuí si fórfec'a, si ca sê o scii manuí, trebuie sê o si ai, — că-ci numai asié esti diuaristu deplinu.

Déca si diuaristii voru avé o emblema óre-care, apoi ast'a va constá din o péna, o cerusa rosă, si de a supra acestora — o fórfeca.

Dar ce trebuintia au diuaristii de fórfeci ?

A tâia cu ele ceea ce altii au lucratu cu multa truda si ostenéla , spre a o reproduce cu usioretate in diariului propriu , si astu-felu a umplé o lacuna mai mare sêu mai mica in fóia.

Vine baiatulu din tipografia , si intr'unu tonu stereotipu dice :

— Pitt' um manuscript !

Diuaristulu se scarpena in capu, că-ci n'are nimica gata. Nu scfă despre ce sê scria , dar nici timpu nu mai este. Ce sê faca ? Ia unu diuariu, apuca fórfec'a, taia din elu o bucatica, si dîce baiatului :

— Éta manuscriptulu !

In nótpea trecuta a fostu balu mascatu. Diuaristulu a trebuitu sê fia si dinsulu acolo. Numai demanéti'a a venit u a casa, si atunce somnorosu. Dar diuariulu trebue sê iésa regulatul ? E bine cine sê scria acuma articolu, sêu alte menuntiusiuri ?

Fórfec'a !

De séra se va tiené serata la domnulu directoru. Diuaristulu e invitatu si dinsulu , pentru ca — vedi bine — sê fia cine sê bucine in diuariu toaletele dómnei si domnișiorei. Dinsulu e chiar angajiatu la cvadrilulu primu. Óra ficsata se apropia , — si dinsulu ar trebui sê mai scria o colóna pentru diuariu. Dar cine sê pôta meditá atunce seriosu , candu are sê mérge in o serata, unde va sê jóce cvadrilulu primu cu domnișior'a de casa ? Cine sê scria atunce articolu ?

Fórfec'a !

In o demanéti frumósa diuaristulu se pomenesce cu o epistolă parfumata. Epistol'a e scurta. Ea conține o invitatiune la unu pocalu de thea. Fantasi'a diuaristului i créza visuri frumóse despre eventual'a lui petrecere. Primulu lui lucru este de a face o revista a supra toaletei sale , si a chiamá unu frisoru. Diu'a trece cu planuri si fantasii. Inse si diuariulu trebue sê ésa sér'a. Cine va suplini manuscriptulu ce mai lipsesce ?

Fórfec'a !

Unu amicu alu diuaristului face acestuia o suprindere si lu-invita la sate la o petrecere. Diuaristulu se róga de altu amicu alu seu , ca in timpul absintiei sale sê-lu suplinescă la diuariu. Amiculu i promite cea mai prompta suplinire, inse nu lucra nimica. Sosesce minutulu din urma. Cine suplinesece atunce pe amicul suplinitoriu ?

Fórfec'a .

Diuaristulu e inamoratu, si mai bucurosu ar scrie poesi de amoru, decâtú nesce articoli seci despre espeditiunea cea nouă in Ind'a resaritén'a, — sêu e necasită , pentru că s'a insielatu in obiectulu amorului seu, — sêu e bine dispusu, incâtú vioiciunea nu-i permite a siedé la mésa nici unu minutu, — sêu din contra e reu dispusu, nu are nici unu cruceriu cu ce sê cineze , cu unu cuventu e in stadiulu acel'a, in care mai multu meditéza despre aceea, că ce sê mance, decâtú ce sê scria ? Si diuariulu totu-si trebuie sê apara, pentru că publiculu prenumerante pucinu se interesează de aceea, déca diuaristulu e bine sêu reu dispusu ; publiculu platesce, si elu vré sê aiba diuariulu la tim-pulu seu. Cie scrie atunce diuariulu ?

Fórfec'a !

Vedeti dara ce relatiune intima este intre diuaristu si fórfec'a sa !

Acésta e amic'a lui cea mai fidela. Dar elu o si grigesco. Fórfec'a diuaristului totu-de-una e bine — ascutita.

Ast'a se si cade asié , mai alese din partea ace-

lora, cari mai multu intrebuintieza fórfec'a, decât pén'a. Sunt si de acestia. Ma eu am cunoscutu unu diuariu, care in anii trecuti se scriea numai cu — fórfec'a. Se 'ntielege dar de sine, că nici n'a potutu sê ffa intr'ins'a multa — *concordia*.

Dé multe ori se intempla, că aceea-si scire ese dupa olalta in 10—15 diuarie — forfecatòrie. Inse nici un'a nu citéza isvorulu. In urma apoi se adeveresce, că scirea aceea a fostu falsa. Atunce care de care se grăbesce a anunçá, că : „Scirea publicata de noi, dupa diuariulu N. N., e falsa. Ne mirâmu, cum unu diuariu seriosu pôte sê seduca astu-felu opiniunea publica.“

Dar la forfecare inca se poftesce istetîme. Celu ce cunósee acestu secretu, adeca a forfecá asié, ca sê nu se observo, se pôte numi diuaristu istetiu.

De acestia nu se afla la noi.

* * *

Onore fórfecei!

Iosifu Vulcanu.

CE E NOU?

* * * (*Comitetulu Societății pentru fondu de teatru*) in siedinti'a sa ultima a decisu, ca adunarea de la Satu-mare sê se tinea in primavér'a viitoria.

* * * (*Diet'a Ungariei*) in siedinti'a sa de la 23 noemvre a stersu cu o majoritate de dôue voturi cautiunea jurnalelor politice.

○ (*Dlu Iustinu Popfiu*) — precum cetimur in foile unguresci — fu candidatu de deputatu din partea Romanilor in cerculu Margitei in comitatulu Bihariei. Dorim sê reésa!

○ (*Congresulu diuaristicu de la Bucuresci*) s'a terminat, precum se potea cugetá din capulu locului, cu cérta. Minoritatea compusa din diuariile : Telegrafulu, — Poporulu, — Opiniunea Publica, — si Column'a lui Traianu au esitú din congresu.

* * * (*Societatea de lectura a tinerimei din Beiusu*) se constitui in 12 octombrie, sub presiedinti'a parintelui canonico si directoru gimnasiului Teodoru Kővári, carele salută societatea prin o cuventare insufletitoria. Apoi se alesera oficialii societății. Notariu alu corespondintielor : Isaia B. Bosco, notariu alu siedintielor Petru Iliesiu, bibliotecariu Alesandru St. Siulutiu, cassariu Dem. Kővári. Dupa aceste tinerulu P. Iliesiu tienù o cuventare salutatoriu catra presiedintele si membrii societății.

= (*Si la mórte in unire*.) Dilele trecute s'a inimerentat unu cetatienu din Pestă, care a avutu rar'a fericire (déca va mai fi sciindu elu despre acést'a,) că iubit'a sa consórta, cu carea a traitu in restimpu de 30 de ani, a repausat in acea-si dî si mai in aceea-si óra cu dinsulu, si asié fidelii consotii la o lalta s'a immormentat.

= (*Iosifu Trausch*,) cunoscutulu istoricu alu sașilor din Transilvania, si consiliariu de finançie in pensiune, a repausat in etate de 77 ani.

= (*Mac-Mahon*) a venit in Boem'i'a, la o mosiá a baronului Sina, cu care e cuminat. Dinsulu va petrece aice timpulu in venatoriala.

ʒ (*Emanuilu Logotheti*,) uniculu si ultimulu fiu alu familiei contesci romane de acestu nume din Bucovina, studinte la facultatea juridica a universitatii

de Viena, repausà la 1 nov. in etate de 23 ani. Fia-i tierin'a usiéra.

* * * (*Anecdota din Oradea-mare*.) Unu tineru si-cautà evartiru, si gasindu intr'unu locu dôue odái, intrebâ de proprietariulu casei : „Ce e pretiulu acestoru dôue odái?“ — „Patru sute de fl.“ — respunse proprietariulu. — „Este si staulu pentru ele.“ — „Pentru ce?“ — „Pentru ca in elu sê poti legá si pe magariulu, care pentru aceste dôue odái ti-va dâ 400 fl.“

= (*Calea ferata*) de la Alba-Iulia pana la Muresiu-Osiorheiu s'a deschis in 20 nov.

○ (*Societatea de lectura a tinerilor din Orade*) s'a deschis in 12 nov. cu o festivitate intru adeveru natiunala, la care a participat si unu numeru de familie romane. Cu ocaziunea acestei festivității s'a rostitu mai multe discursuri. Parintele canonico Ioanu Szabó, supraveghiatoriulu societății, aducându-si a minto cu pietate de demnulu seu antecesore, fia iertatu Ioanu Popu, indemnă tinerimea la activitate intru invetiarea limbei materne. *) Dupa acést'a pasîndu pe tribuna bravulu conducatoriu alu societății dlu Iustinu Popfiu, demustră necesitatea culturei natiunale, si aretandu fazele prin care a trecutu natiunea romana in decursu de 17 secli, indemnă tinerimea la concordia, zelu, frătietate si activitate. La acestea discursuri respunse din partea tinerimei juristulu Suciu in numele membrilor vechi, si stud. Ioanu Bun'a in numele membrilor noi, cari töte au fostu primeite cu aplaude insufletite. Nu mai pucine aplaude a seceratu tinerulu A. Tuducescu dechiamandu poesi'a „Mihnea si Baba“ de Bolintineanu si N. Maioru dechiamandu „Sentinel'a romana“ de Aleșandri. In intervalul tienutu intre acestea discursuri si dechiamatiuni corulu vocalu alu seminariului si orsiestrulu compusu din tineri academicici si gimnasiali a esecutat mai multe piese vocale si instrumentale, precum : „Mersulu lui Mihaiu“, „Venantioriulu“, „Trei floricele“ etc., la cari publiculu a respunsu cu aplaude insufletite. Dlu Ioanu Campianu candidatu de advocatu a contribuitu fôrte multu cu arculu seu usioru la solemnitatea deschiderei. Finindu-se astfelii actulu de deschidere óspetii se departara intre sunetulu melodiosu alu orsiestrului, ducându fia-care căte o suvenire dulce a unei serbatori natiunale. Fiindu timpulu inaintat constituirea societății se amenâ pe 19 nov., cu care ocaziune, alegându-se de notariu alu corespondintielor : Mihaiu Veliciu juristu de an. II; de not. alu siedintielor : Teodoru Ciulu juristu de an. I; de casariu Nicolau Maioru juristu de an. II; de controlorul Vasiliu Toma juristu de an. III; de bibliotecariu Marcu Pascutiu stud. de cl. VIII, societatea se dechială de constituita.

Literatura si arte.

* * * (*Diletanti teatrali in Clusiu*.) Inca cu incepertulu anului scol. 1870/71 unii tineri din junimea romana studiôsa la gimnasiulu r. c. din Clusiu, s'a constituitu intr'o societate de dilettanti teatrali. Acesta zelôsa societate, in decursulu anului, mai de multe ori a procurat ore placute publicului romanescu de acolo si din giuru, reprezentandu vr'o dôue-spre-diece piese,

*) Avemu firma sperantia, ca R. D. Ioanu Szabó va fi patronul si parintele tinerimei romane, intocmai ca fia iertatului Ioanu Popu, a carui liberalitate nu va fi uitata nici odata.

precum : Lipitorile satelor, Rusaliile din satulu lui Cremenea, Cuiulu lui Pepelea, Nunt'a tieranésca scl. Aceste pana la esamenulu de véra. Dupa esamenu jurnii nostri diletanti inspirati de frumseti'a acestei arte, decisera a face o excursiune si prin alte locuri. In executarea acestui planu alu loru fure multu ajutorati prin despartirea dlui si domnei Alesandrescu de trup'a dlui Pascali, cari intrunindu-se cu tinerii nostri diletanti, intreprinsera o excursiune, dandu represintătuni in orasiele : Turda, Abrudu, Bradu, Baia-de-Crisiu, Deva, Hatieg scl. Terminandu-se feriele scolastice, dlu si dn'a Alesandrescu se rentórsera la Bucuresci, éra diletantii la Clusiu. Aice apoi in 1 nov. renceputa sîrfulu productiunilor cu piesele : „Cuiulu lui Pepelea“, comedie cu cantece intr'unu actu de V. Alesandri ; „Florinu si Florica“, opereta natiunala, de V. Alesandri, music'a de Wachmann ; „Copil'a romana“, monologu in versuri de Iosif Vulcanu ; „Romanulu“, poesia de G. Teutu ; „Barcarol'a venetiana“, de V. Alesandri, music'a de Flechtenmacher. Corespondintele nostru ni serie cu multu entusiasmu despre reusit'a acestei serate. Localitatea scólei gr. c. fu prima pentru numerosii ascultatori. Dinsulu lauda multu pe dsiór'a Maria Tureu, care a declamat „Copil'a romana“, — pe dsiór'a Sofia Cerghechi, care a cantat „Barcarol'a venetiana“, si pe dr'a Centea, care a debutat in „Florinu si Florica.“ Junii diletanti Vasiliu Filipu, Ioane Baciu, Georgiu Crisianu si Emiliu Vajda, facura efectu mare, dandu probe eclatante de talentulu loru esclintate.

*. (Dna Maria Flechtenmacher,) artistă română la teatrulu din Bucuresci, a arangiatu la 9/21 in teatrulu celu mare o mare represintătunie estraordinaria, cu concursulu mai multor artisti, pentru redicarea statuei lui Mihai Bravulu. Intre altele s'a jocat si o comedie originala : „O gluma seriósă“, de St. Velescu.

Δ („Stenografulu romanu“,) organu pentru propagarea artei stenografice, va aparé in Viena de două ori pe luna regulatul. Cursulu intregu va contine 24 numeri, fia-care celu pucinu de căte două côle, adeca o côle destinata pentru tractatu, si cealalta pentru articoli de interesu stenograficu (istori'a, literatura, propagarea stenografiei la tóte popórele, critice si corespondintie cu stenografia.) Pe langa aceste se voru mai adauge si biografie cu portretele stenografilor renomati, s. a. Foi'a acést'a va fi autografata si form'a esterioara cătu se pôte mai placuta si eleganta. Contineindu acést'a fóia si traducerea in scrisórea stenografica intr'o colóna laterală, ea va deveni totu-odata si unu lecturariu interesantu si practicu. Terminandu-se cursulu, cetitorii voru posedu tratatulu intregu, si pe langa aceea si o fóia stenografica ca lecturaru si tractatulu, ca si foi'a, se va poté legá deosebitu. Pretiulu pentru cursulu (anulu) intregu este : pentru Austria 6 fl. v. a., ér pentru România si strainetate 16 franci. — Abonamintele se facu de a dreptulu la autorulu si redactorulu dlu Eugeniu Suciu, Vien'a, universitate, și la administratorele foii dlu Ionu Bumbacu, III Marxergasse nr. 6.

= („Luminarea Popóreloru.“) Sub acestu titlu va aparé in curendu vol. I alu interesantei opere : „Bibliotec'a Liberului Cugetatoru.“

= (Ariele natiunale:) „Gingasia Fóre“ si „Adio Moldovei“ de V. Alesandri, traduse de D. A. Stern si arangiate pentru Canto cu acompaniamentu de piano, de D. Leopold Stern, (pianistu) precum si hor'a „Ma-

rióra“ pentru piano, totu de acela-si, se gasesc de vendiare la tóte librariile si magasinele de musica.

= (Paserica-Polca) (Oiselet Polca) de Ch. Nicoloao, pentru piano-forte se gasesc de vendiare, numai la magasinulu de musica Landa et Sandrovici.

*. (Dóue diuarie nòue) aparuta in septeman'a trecuta. Unulu la Bucuresci, sub titlulu : „Suveranitatea natiunala“, redactatu de dlu I. I. Valentineanu, — si altulu la Iasi : „Gazet'a natiunala“, organu alu fracțiunii Maiorescu-Pogorū.

= (Vocabularulu de căte-va vorbe synonime) se afla de vendiare in Bucuresci, la librari'a dnului Georgiu Ioanide, peste drumu de teatru, cu pretiulu de patru lei noi : éra in Buzeu, la d. Constantin Camilla proprietarulu cărtii.

= (Dóue suspine!) Romântia melancolica, compusa pentru vóce si piano de Th. Georgescu. — Poesia de G. G. — Pretiulu 1 lei nou 40 bani.

= („Sionulu romanescu“) va reaparé sub redactiunea eruditului preotu si agerulu romanu d. Dr. Silasî, vice-rectorul seminariului teologicu, la Sta Barbara, in Vien'a. Dorim ca scirea acésta să se adeveréscă si salutâmu cu bucuria reinviarea „Sionului Rom.“ sub dester'a redactiune a dlu Silasî.

Din strainetate.

*. (Teatrulu din Strassburg,) ruinat prin bombardarea din anulu trecutu, se va edificá de nou acusi. Guvernulu prussianu a asignatu pentru acestu scopu orasului o desdaunare de 1.100,906 franci.

= (Dómna Ristori) dimprouna cu trup'a sa acuma jóca la Berlinu, unde va arangia optu represintătuni, in sal'a pentru concerta a teatrului regescu.

*. (Istorióra de amoru.) S'a intemplatu la Moscovia. Unu studinte, cu numele Saternikon, s'a inamoratu de dsiór'a Ana Goldenberg, fia' unui medieciu. Parintii fetei inse i refusara binecuvantarea loru. Junele inamoratu li declară, că elu se va impusca. Amant'a lui temendu-se de executarea amenintârii lui, merse dimpreuna cu frate-seu la locuint'a dinsului. Elu chiar in acelu momentu si-descarcă revolverulu. Jun'a copila nebună la momentu.

= (Baluri mascate) nu se voru tiené in carnevalul vîtoriu la Paris. Asié ni-o spunu foile, créda tine pôte !

*. (Ex-imperatés'a Isabela) a facutu cunoscintia cu unu june istetiu. Acestu june istetiu apoi nu de multu o luă pe picioru dimpreuna diamanturile ei. Si dins'a nici nu-lu pôte persecutá, că-ci — e mai bine a tacé.

× (Regele Italiei) a sositu in septeman'a trecuta la Roma, unde fu primitu cu multu entusiasmu, fiindu si orasulu iluminatul.

*. (La Paris) s'a formatu o societate nòua, numita „Societatea iubitorilor de opium“ („opiphiles.“) Membrii ei voiesc u uită pe căte-va minute „trist'a realitate“, si asta prin intrebuintarea opiumului. In localitătile societătii se afla arangiate mai multe odái comóde, unde membrii potu să dörma. Fia-care membru e indotoratu a descrie impresiunile din somnulu causatul de opium. Peste unu anu apoi tóte aceste impresiuni se voru publicá.

*. (Dómna Thiers) nu de multu a facutu visita dsiórei Pustowojtoff, fost'a amica a generalului polonu

Langiewitz. Dsiór'a Pustowojtoff, cunoscându bine pe gen. Dombrowsky, pe timpul „comunei“, esoperă de la acestă eliberarea sorei archiepiscopului de Paris. Acuma dn'a Thiers multiamă dsiórei pentru aceasta fapta umana. Dsiór'a Pustowojtoff usă de acesta ocasiune spre a rogă pe dn'a Thiers pentru usiorarea sortii polonilor cari se află in Paris.

× (*Cadavrulu lui Alesandru Dnmas*) in primele dile ale lui decemvire se va transportă la Paris, unde se va inmormentă in cemetirulu Père-Lachaise.

† (*Dintre domnișorile din Europ'a*,) după o făia anglesă, imperatés'a Rusiei si soci'a principelui prusu Fridericu Carolu, sunt cele mai bune pictoare; principes'a de Wales, (soci'a clironomului anglosu) e cea mai buna fortepianista; regin'a de Olandia e cea mai petrecătoria; imperatés'a Austriei cea mai frumosă; ér regin'a Danemarcei cea mai buna económă de casa.

† (*Statistic'a lesinatiloru*.) O făia americana a culesu urmatoriulu datu statisticu: Dintre acele 169 de femei tinere, cari au lesinat in vîr'a acesta in Atlanta (unu oraslu din provinci'a Georgia, fără ceretatu pentru temperatur'a sa usiéra,) 157 au lesinat in bratiele barbatiloru, 11 au cadiut la pamentu, éra un'a a cadiutu intr'o cada de apa. Nenorocire in nici unulu din casurile aceste nu s'a intemplatu.

† (*Intentină bună*.) Capitanulu Hall, intreprinditoriu espeditiunii polarie de nordu, inainte de caletorfa a primitu o multime de donatiuni, intre aceste si o scatula de pleu, bine incuiata, po care stă scrisu: „Să se desfaca, candu „Polaris“ (numele naiei) va ajunge la marea inghiatiata, dar mai curendu la nici unu casu nu.“ Dintr'o intemplare nenorocita inse, scatul'a s'a spartu, si secretulu s'a descoperit uinante de timpulu seu. Scatul'a accést'a contineau unsore de unsu carutie, si aceea rogare, adresata catra capitanulu Hall, că déca in polu va dă óre unde-va de osi'a ruginita a lumiei, să o unga.

† (*Istorióra interesanta*.) Reproducemu după diariulu „National“ urmatóri'a istorióra interesanta despre dlu Goegg, caruia lumea are de ai multiamă fondarea congresului pacii si a libertății. In revoluționea din 1848, dlu Goegg éra ministru de finançie in Baden. Suprimandu-se revolutiunea prin Prusiani, dinsulu fu esilat si plecă la Italia. Petrecendu in Genua, vediu o menagerie ambulanta, si ca să-i tréca de uritu, intră in barca, unde avea să védia, după cum se anunță pe... o gorila viua tramisa din Africa de celebrul dr. Livingstone. Dlu Goegg se apropiă de coliv'i a gorilei. Dar abie apunse langa dins'a, ea i dise nemtiesce: „Hantz Amand, bist du?“ (Ionu-Amand, tu esti?) Dlu Goegg eschiamă suprinsu: „Am devenitu dara atâtă de celebru, ... de si gorilele me cunoscu!...“ Dar curma descoperit, că goril'a nu éra altulu de cătu asemenea unu bietu esilat, compatriotu a dului Goegg, pe care miseri'a lu-constrinse să se imbrace de gorila.

× (*Nenorocire*.) O grozava intemplare avu locu in Indiana. Dilele trecute, aeronautulu Wilbur avea să se inalte cu balonulu, la Paoli, Orange-county, Indiana, insotită de d. George Knapp, redactorele diuarului „Orange-vounty-Union.“ Candu se pregateau să se suie in luntre, strénguriloru balonului li se detera drumu mai nainte de timpu si balonulu se naltiă cu mare repediție, suindu cu dinsulu pe cei doi ómeni aternati cu manele de franghii. D. Knapp se grabi a li da drumulu si cadiu de la o inaltime ca de 30 pi-

cioare, fara a-si causă ve-o mare dorere. D. Wilbur inse, in locu de a-i imită esemplulu, remase acatiat de fringhii, silindu-se inzadară să se urce in luntre. Intr'unu momentu nu se mai vedea de cătu unu punctu aprópe ne mai zaritu de ochii privitorilor numerosi, cari erau presinti la aceasta inaltiare a balonului si printre cari se află tiner'a femeia si mic'a copilita a nenorocitului aeronautu. Se calculéza, că balonulu eră celu pucinu la o inaltime ca de 1000 picioare, candu d. Wilbur, parasit de fortie, si-dete drumulu si fu pravallit pe pamanu cu o iutiéla ca de vîrteju. Corpulu i-se vediu rostogolindu-se in spatiu, apoi isbindu-se de pamentu, sară in susu la patru picioare de locul unde cadiuse. Capulu seu nu mai eră de cătu o massa fara forma si corpulu i-se ciuntise in celu mai ingrozitoriu chipu.

= (*Porumbii de la Paris*.) S'a vendutu aceste dile porumbii asediului Parisului. Cu totă suvenirile ce rechiamă acesti curieri fideli, au fostu adjudecati pentru pretiuri pré moderate: 1 fl. 50 cent. in terminu mediu. Numai trei porumbi, cari facuseră de trei ori caletor'i'a, au fostu disputati si cumperati cu 26 fr. unulu de proprietarii loru cei vecchi. Olandesii au avutu mai multu respectu pentru perumbii cari au dusu locuitorilor din Leyde, incungurati de trupole spaniole si morindu de fome, anunciu, că dagasele avea se fia rupte si flot'a eră să fia aruncata prin campie ca să ie dindebetu armat'a inimica. Acești porumbi au fostu pretiosu conservati si impaiati la hôtel de ville din Leyde, unde credemu că se află pana acum.

† (*Diurnalele din Mainz*) ni relatéza, că ingineriulu de acolo, Haenlein, a inventat o naia aerica cărmuibile, si, că încercările facute cu ea au reusită de minune; inventatoriulu si-a recomandat inventiunea ministeriului de resbelu alu Austriei.

† (*Blanqui*), unulu dintre conducatorii comunistilor, fu prinsu in nótpea din 12 a l. c. in Versailles, si delocu inchis.

† (*Ex-imperatés'a Eugenia*), eu ocasiunea serbării dilei sale onomastice, a primitu de la gard'a imperială unu donu, de la femeile parisiene unu buchetu de flori, ér de la Guerard unu albumu pomposu, cu 25,000 subscriptiuni parisiene.

Feliurite.

* * (*Intre morminti*.) Frumós'a ilustratiune de pe pagin'a 556 represinta o scena petrundiatória. Mam'a veduva cu copilit'a-i doiósă, ratecite intre morminti, plangu pe iubitulu sotiu, pe scumpulu tata. Biét'a copilita, ea nu cunoscă inca adeverulu duru; ea cugeta, că parintele ei se va rentorče inca acusi, că-ci asié i-a spusu maicu'ta dulce... Ferică de ea nefericita!...

* * (*Prandiu'l vulpei*.) Cacea ce intre ómeni e diplomatulu, intre animale e vulpea. Ea de siguru e cea mai sărăca si mai rafinata intre totă animalele rapace. Astă provine de acolo, că vulpea e mai civilisată, pentru că ea locuesc mai aprópe de ómeni. Se si plangu apoi económele bune de aceasta vecinatate, observandu că acusi o gaină, acusi o tutca li-a perit, pentru că vulpei i place să traiésca bine. Ilustratiunea de pe pagin'a 557 represinta unu-momentu, in care vulpea cu intrég'a sa familia si-face unu prandiu luluicu — procurat de unde-va din vecini.

Glume si nu pré.

— Nepóte, cum vindi vac'a ast'a?

— D'apoi, bade, dtale ti-o dau mai ieftinu, pentru că mi-esti neamu, si mi-va paré bine déca vac'a va remané in — familia.

Deslegarea gâciturei de siacu din nr. 41:

Si mant'a négra-a noptii se trage pana 'n vale,
Se vire colo 'n pesceri in cuibulu destinat;
Câ-ci lun'a 'n caru de rose si-face lung'a cale
Pe bolt'a cea azura prin aeru parfumatu.

Deslegare buna primiramu de la dómnele si domnisiórele: Maria Popescu, Antonia Crisanu, Alessandra Popoviciu, Silvia Popu, Elena Ardeleanu, Eleonora Negru, Sofia Micu, Aglae Petroviciu, Cleopatra Popescu Ana Filipu, Maria Budai, Livia Moldovanu, Cecilia Danescu, Eufrosina Brasioveanu, Ana Bobu, Maria Siulutiu, Georgina Mateescu, Rosa Tertulianu, Ersilia Magdu.

Deslegarea gâciturei de siacu din nr. 44:

Stefanu eroulu jura pe santulu Domnedieu,
Câ 'n jugu nu va sê rabde strabunu poporulu seu;
Decât in sierbitute pe scumpulu seu pamentu,
Mai bine lupta santa, mai bine in mormentu!

Deslegare buna primiramu de la dn'a Maria Jac. Ciuceanu, de la domnisiórele Amalia Szabó, Maria Aurelia Gaitanu, Anastasia Leonovicu, si de la dlu Mihai Romanescu.

Gâcitura de siacu

de Maria Grozescu.

le,	du,	ce-	dea	mi	tan-	La	se-
ri-	cau	ge-	Ér	le,	cun-	v'a-	du.
gan-	Si	in-	no-	of-	Io-	Se	só-
ne	ffo-	plan-	ri	sore-	si	Vul-	za-
chi	le	ru,	se	stu	flo-	re,	time,
la	ping	nula	le	riu	canu.	gro-	si
sur-	Li-	'n	plan-	to-	spu-	pal-	M-
sus-	su	pa-	am	'n	am,	riu.	su

Se pote deslegá dupa saritulu calului.

Post'a Redactiunii.

Triumful libertăti. E o fantasmagoria caotica, fara nici o baza reala. Unu limbagiu comunu, si in multe locuri silitu.

La ea. Idei vechi, intre cari numai „marea parfumata“ e noua, si asta e absurdă.

Stelut'ia asediata „pe-a ceriului campii“, nu se pote publica la noi. Suntem pre departe de „campile ceriului.“

Clusiu. Dlui I. M. Ne rogam si de alaturata. Vomu primi cu cea mai mare placere.

Catra o tinerica. O strofa e frumosca:

Ai tei mandri ochisiori
Scotu rugu in ori ce fatia,
Precum face-a une ori
Sorele in nori rosietia.

Ungvar. Dlui V. B. Nu ni tramite acele-si poesii mai de multe ori, ca-ci ni face numai confusione.

Versurile: Sovenire dñsorei I. — Du-te dorule departe, — Langa riulu sioptitoriu, — Doina — Te-am adoratu, — De-asiu fi lucéferu, — Fa-me Dómne, — Multu frumós'a primavéra, — Printre grane, — Eu nu-ti juru, — Dorere! nu se potu publicá.

La fruntasii natunii mele. Sujetu pentru unu articolu de fondu, ér nu pentru poesia.

 Suplementu: „Cavalerii Nopții“, tomulu V, col'a XV.